

Nettengd Biblía fyrir börn kynnir

Vertu sæll
Faraó!

Höfundur: Edward Hughes
Myndskreytingar: Janie Forest; Alastair
Paterson

Aðlagað af: Lyn Doerksen
Þýðandi: Þráinn Kristjánsson
Framleiðandi: Bible for Children
www.M1914.org

BFC
PO Box 3
Winnipeg, MB R3C 2G1
Canada

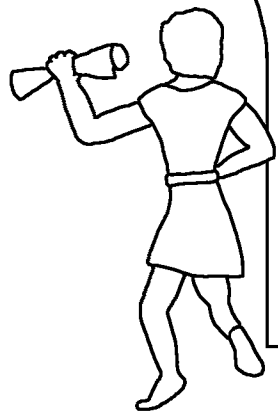
©2021 Bible for Children, Inc.

Skilmálar: Þér er heimilt að afrita eða prenta þessa sögu,
en ekki selja.

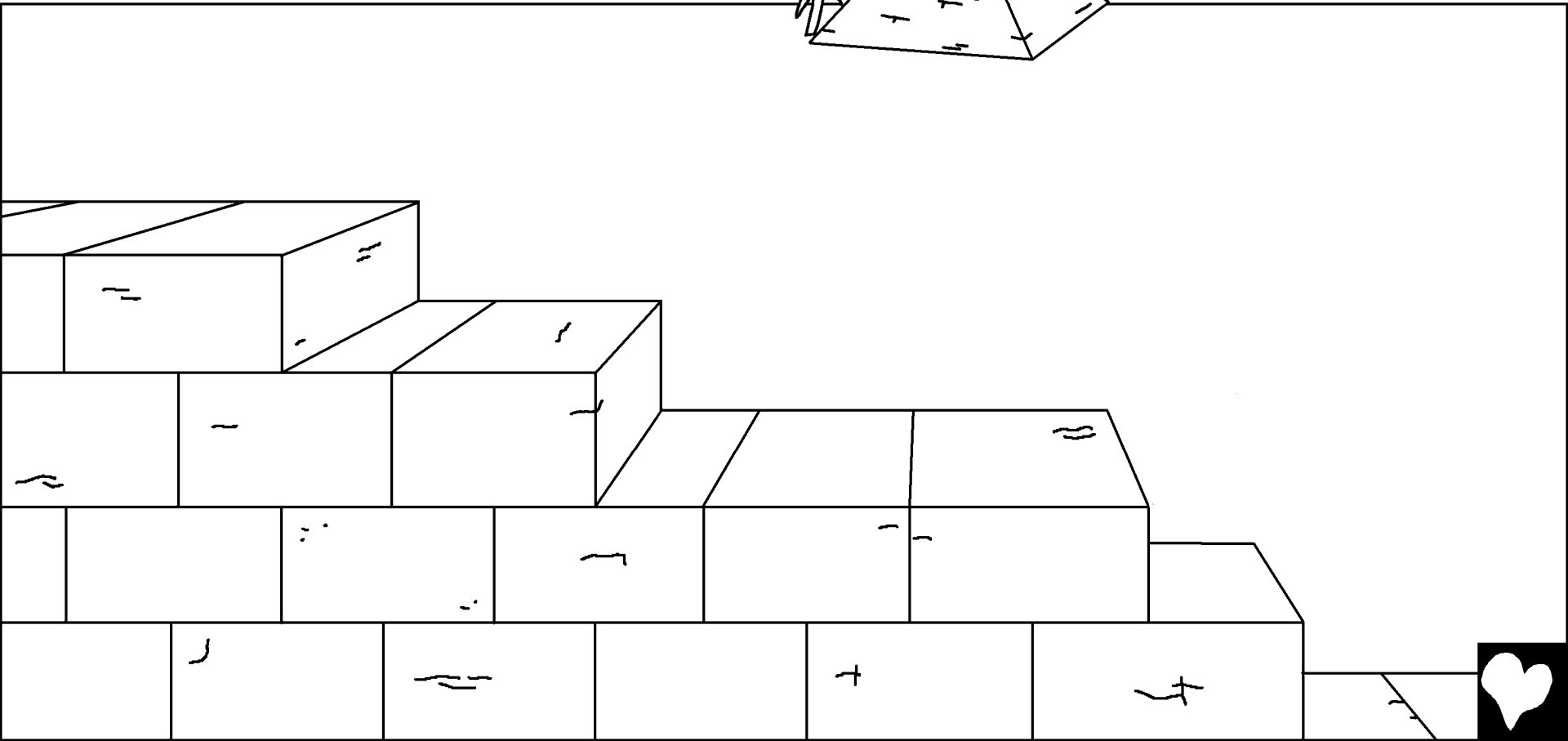
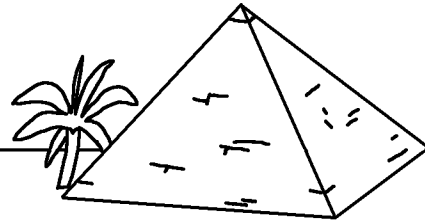

Faraó var
reiður!
Guð
hafði
skipað
honum, í

gegnum Móses, að leyfa
ísrælsku þrælunum að yfirgefa
Egyptaland. Hann þvertók
fyrir það. "Aukið vinnuálag
þeirra" skipaði Faraó
þrælahöldurum sínum.
Aðstæður Ísraela urðu
nú mun erfiðari en áður.

"Farið sjálf til að við að ykkur hálmi. Við útvegum hann ekki lengur. En búið til jafn marga múrsteina sem áður." Þetta voru nýjar fyrirskipanir frá Faraó.

Prælahaldararnir
þískuðu summa þrælana fyrir
að hafa ekki tíma til að safna
hálm, og samt búa til nóg af
múrsteinum.

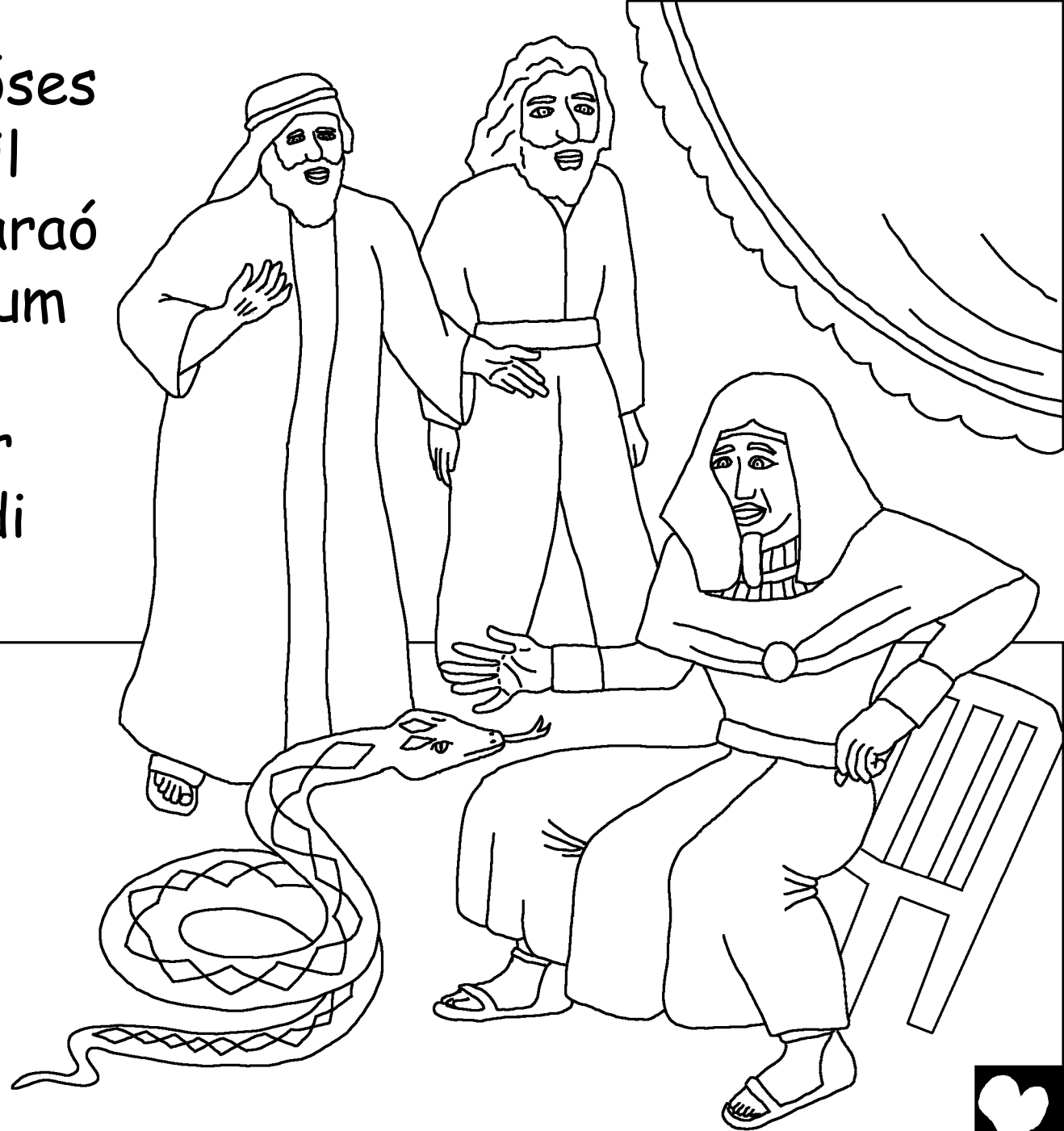

Fólkið ásakaði
Móses og Aron
fyrir örðugleika
sína. Móses bað til
Guðs. "Drottinn
minn," hrópaði hann,
"Þú hefur ekkert
gert til að bjarga
fólkinu þínu."

"Ég er Drottinn og
ég mun leysa ykkur
úr ánauðinni",
svaraði Guð.

Þá sendi Guð Móses
og Aron aftur til
Faraó. Þegar Faraó
bað þjóna Guðs um
tákn frá Guði,
breyttist stafur
Arons í skríðandi
snák.

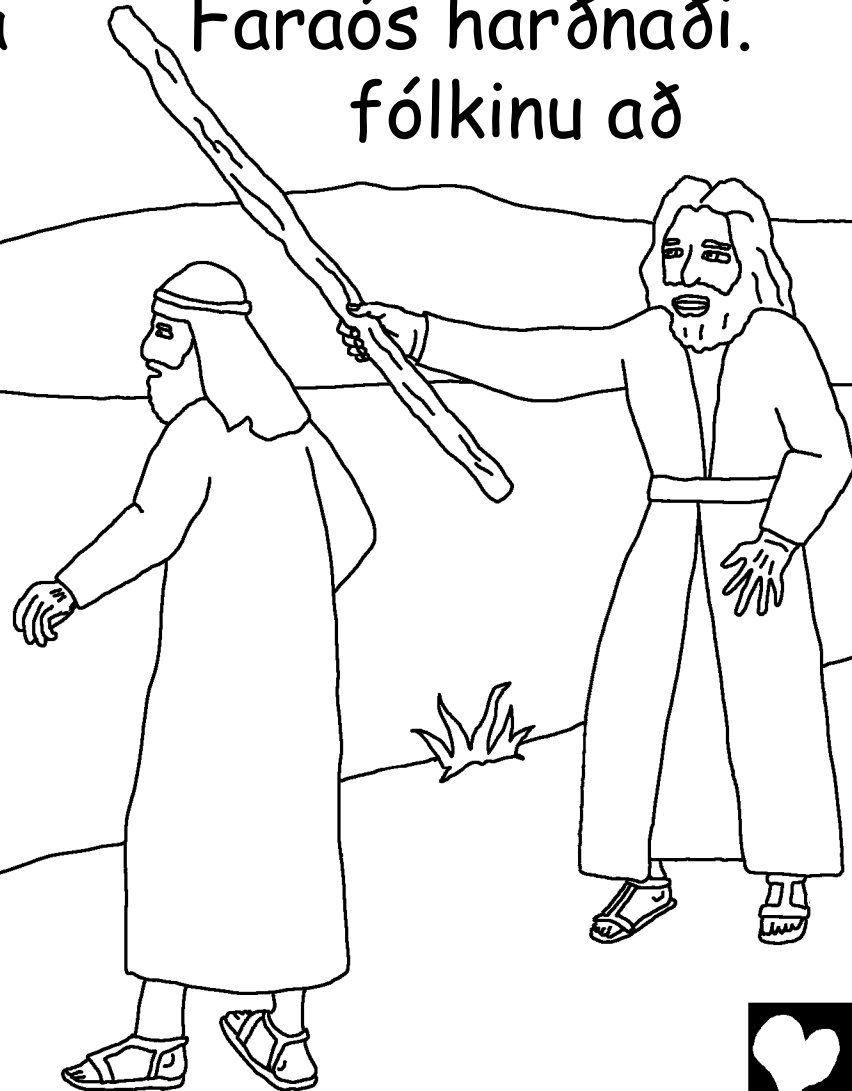
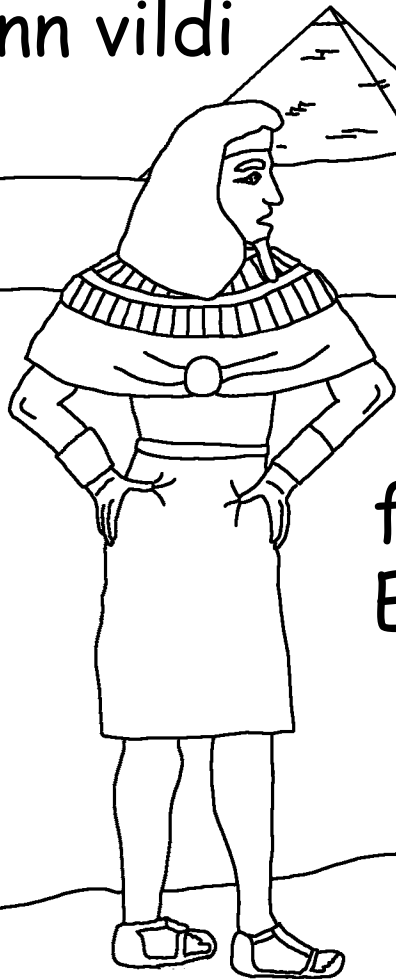
“Kallið á töframenn
mína,” öskraði Faraó.
Þegar egypsku
töframennirnir fleygðu
niður stöfum sínum,
breyttust stafir þeirra
líka í snáka. En stafur
Arons gleypți alla hina.
Samt leyfði Faraó
fólkinu ekki að fara.

Morguninn eftir, hittu Móses og Aron Faraó niður við ána. Þegar Aron rétti út staf sinn, umbreytti Guð vatni árinnar í blóð. Fiskurinn dó, og vatnið varð óhæft til drykkjar. En hjarta Faraós harðnaði. Hann vildi ekki leyfa fólkinu að

fara frá Egyptalandi.

Og aftur sagði Móses Faraó að leyfa fólkinu að fara. Faraó neitaði aftur, og Guð sendi aðra plágu. Komu þá upp froskar og huldu allt Egyptaland. Hvert hús, hvert herbergi, og meira að segja eldunarofnar, allt var yfirfullt af froskum.

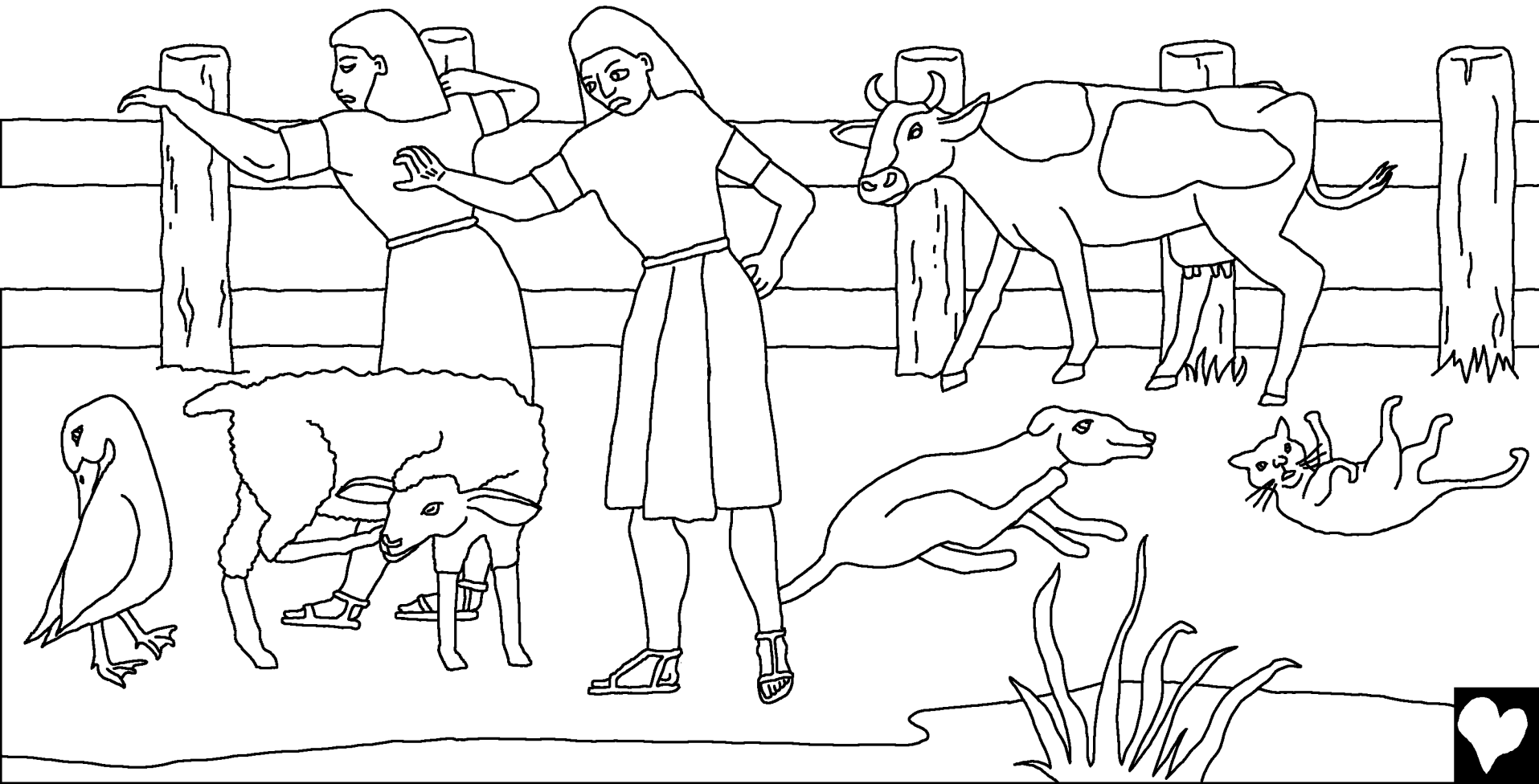

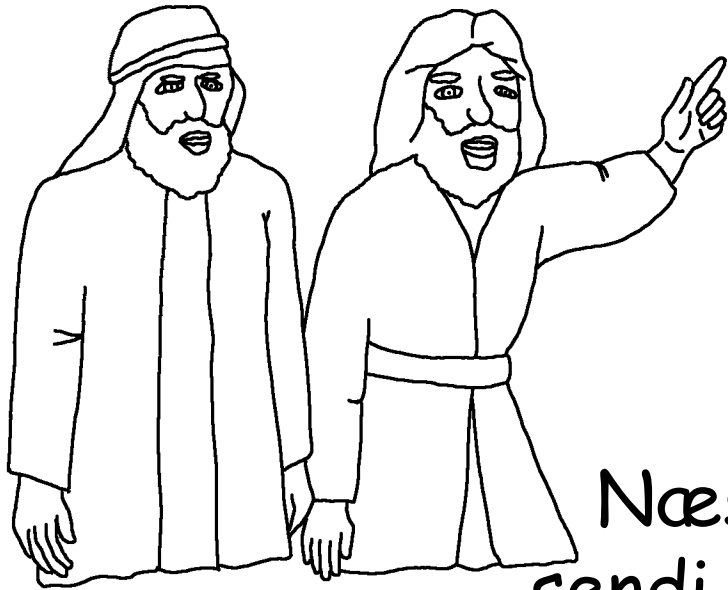

“Biðjið fyrir mér,
að Drottinn
fjarlægi
froskana”, bað
Faraó. “Þá skal
ég leyfa fólkinu
ykkar að fara.”
En þegar
froskarnir voru
farnir, skipti
Faraó um skoðun
og leyfði
þrælunum ekki
að fara.

Þá sendi Guð billjónir lítilla skordýra sem kallast lús.
Þetta varð mönnum og fénaði til mikilla þjáninga, en
Faraó hlýddi ekki Drottni.

Næst
sendi Guð

flugur, urmúl af þeim. Guð
sendi farald til að útrýma
kvikfénaði Egyptalands.

Guð sendi sársaukafull kýli.
Fólkið þjáðist hræðilega.

Þrátt fyrir allt
þetta, neitaði Faraó
að hlýða Drottni.

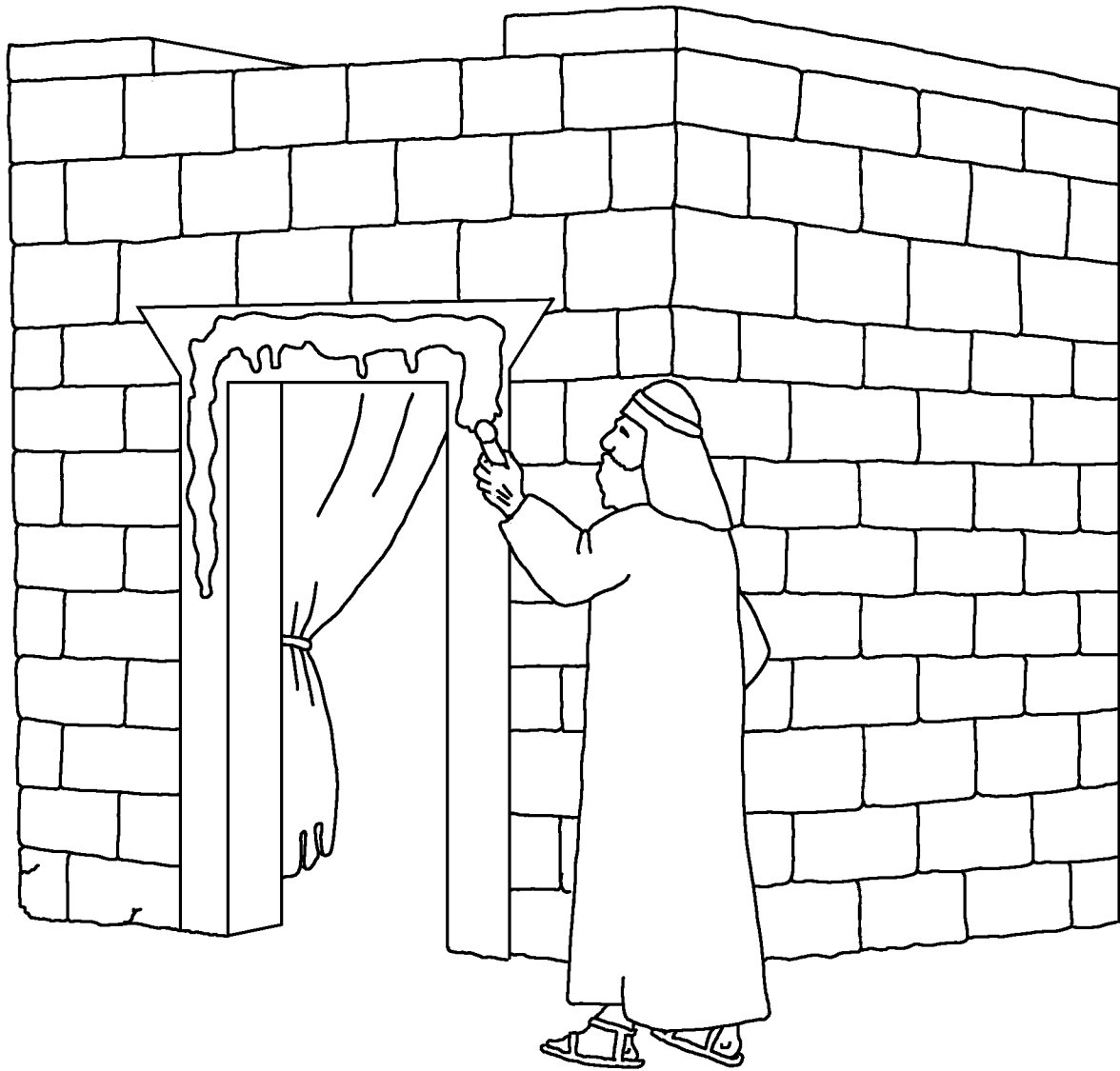

Eftir kylapláguna sendi Guð
mergð af engisprettum.
Engispretturnar átu upp
allan grænan gróður
landsins. Því næst
sendi Guð algert myrkur
í þrjá daga. En
Faraó var uppfullur
þvermóðsku og
leyfði fólkinu
ekki að fara.

“Ég mun senda
enn eina plágu,”
aðvaraði Guð.

“Um miðnætti
munu allir
frumburðir manna
og fénaðar deyja í
Egyptalandi.” Guð
sagði Ísraelum, að
frumburðir þeirra
mundu bjargast,
ef þeir settu
lamsblóð á
dyrastafi sína.

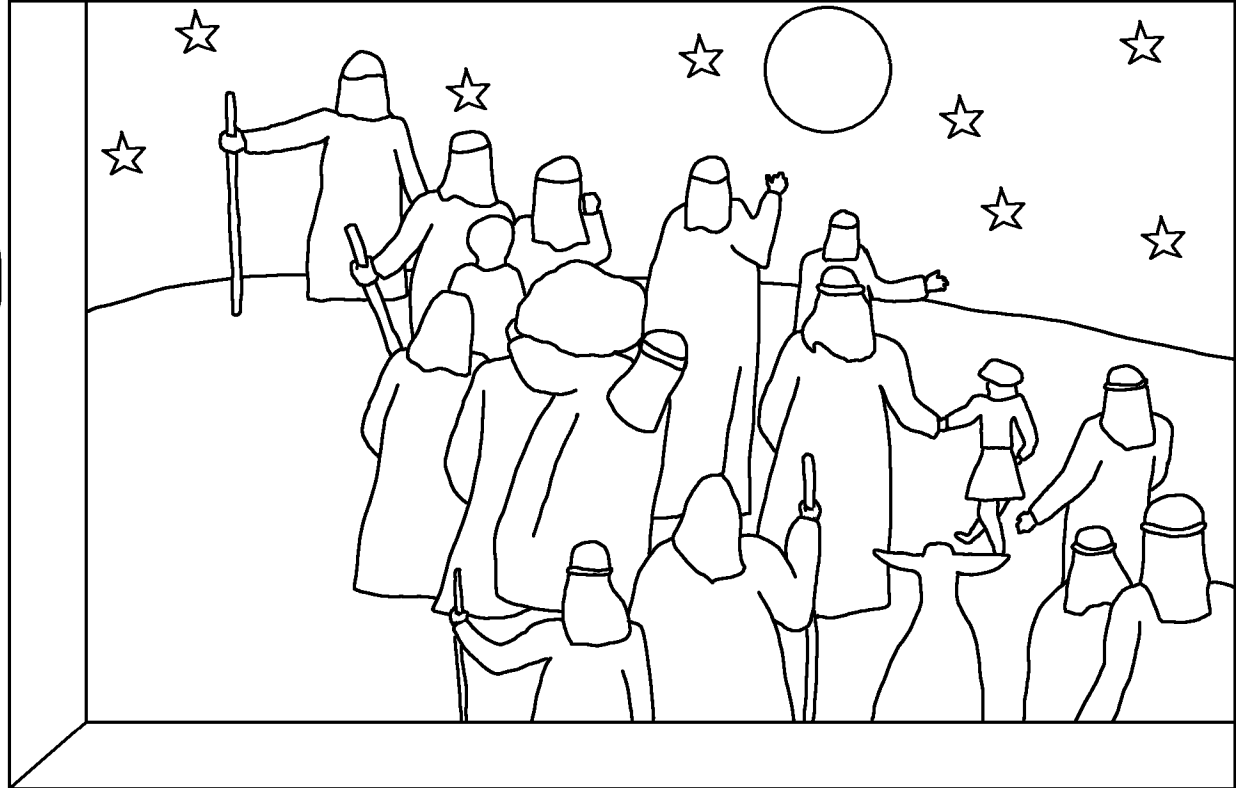

Á miðnætti varð mikill grátur um allt Egyptaland. Dauðinn kom í heimsókn. Að minnsta kosti einn hafði dáið á hverju heimili.

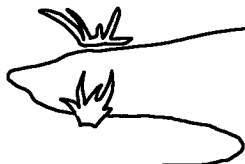
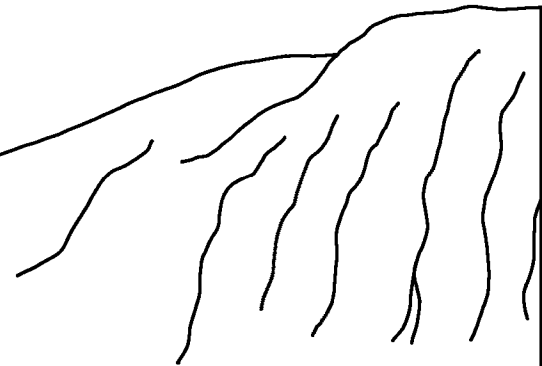
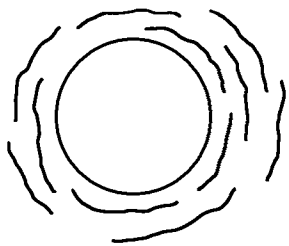

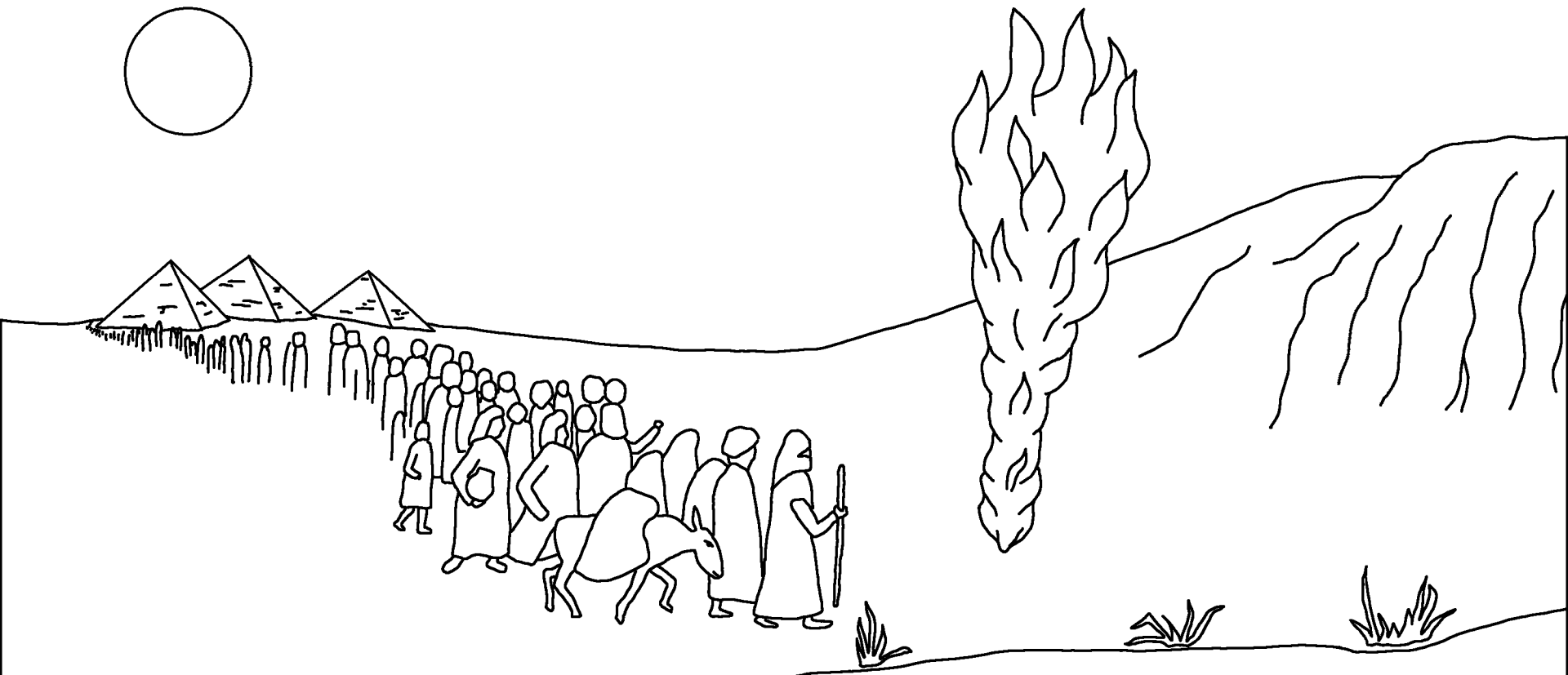
"Farðu í burtu", grátbað
Faraó Móses. "Farðu og
þjónaðu Drottni." Fólk
drottins hélt án tafar út
úr Egyptalandi.

Guð sagði Móses að minnast
Páskanæturinnar, því að Engill
Drottins hafði sneitt hjá
heimilum Ísraela, en lostið niður
hjá Faraó og fólki hans.

Loksins, að liðnum 430 rum í Egyptalandi, var fólk Drottins frjálst. Guð gekk fyrir þeim í skýjastrók til að vísa þeim veg á daginn, en í eldsúlu á nóttinni.

En Faraó var ekki tilbúinn að sleppa Ísraelum úr ánauðinni. Fyrr en varði, hafði hann gleymt Guði og breytt aftur um skoðun. Faraó kallaði her sinn saman, og hélt á eftir þrælunum. Fljótlega, hafði hann króað þá af milli kletta og hafs.

“Drottinn mun berjast fyrir ykkur,” sagði Móses.
Móses gekk fram og rétti hönd sína yfir hafið.

Þá gerðist mikið
kraftaverk. Guð
opnaði göngustíg í
gegnum vatnið.
Fólkið fór yfir
slysalaust.

Egypski herinn fór á eftir þeim út í Rauða Hafið. "Nú náum við þeim," hugsuðu hermennirnir. En Guð lét vötnin falla, og hafið gleypti hinn öfluga her Egypta. Þá loksins, vissi Faraó að Guð Ísraela var Drottinn allra.

Vertu sæll Faraó!

Sögu þessa úr heilagri ritningu, biblíunni,

er að finna í

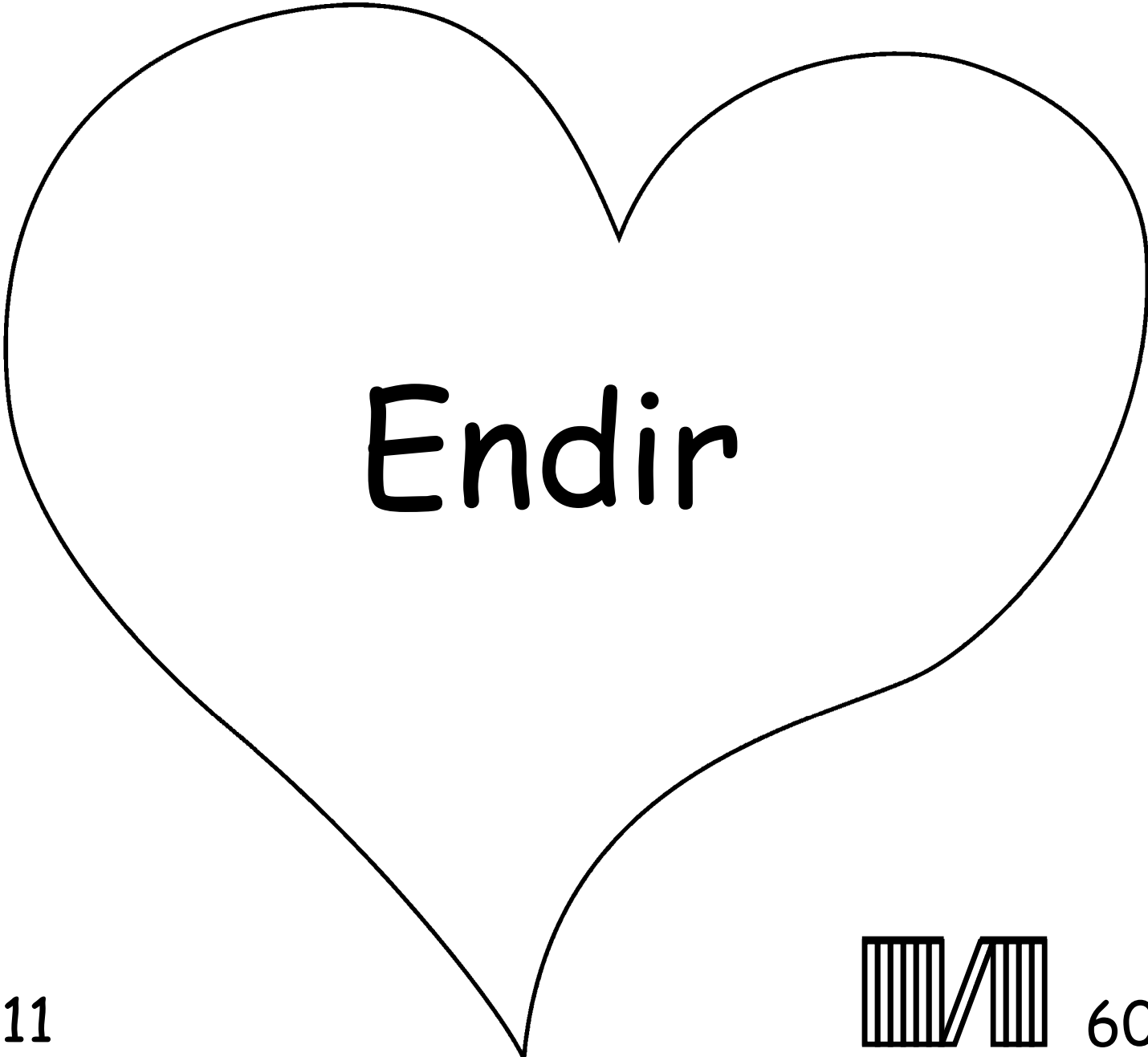
Annarri Mósebók 4-15

“Þegar orð þín ljúkast upp, ljóma þau.”

Sálmarnir 119:130

Endir

11

60

Þessi biblíusaga er um okkar dýrlega Guð, sem skapaði okkur,
og sem vill að þú þekkir hann.

Guð veit að við höfum öll gert rangt, sem hann kallar synd. Hegning syndarinnar er dauði, en Guð elskar þig svo mikið, að hann sendi sinn eina son, Jesú, til að deyja á krossi í hegningarskini fyrir syndir þínar. Svo vaknaði Jesús aftur til lífs, og fór heim til himnaríkis. Ef þú trúir á Jesú, og biður hann að fyrirgefa þér syndir þínar, þá fyrirgefur hann þér tafarlaust, og kemur til að lifa í þér, og þú með honum til eilífðar.

Ef þú trúir þessu, segðu þá eftirfarandi til Guðs:
Kæri Jesús, ég trúi að þú sért Guð, sem komst í líki manns til að deyja fyrir syndir mínar, og komst svo aftur til lífs. Ég bið þig að koma nú inní líf mitt og fyrirgefa mér syndir mínar, svo ég geti byrjað nýtt líf, og komið svo til að vera með þér í himnaríki. Hjálpaðu mér að hlýðnast þér, og lifa fyrir þig sem barn Guðs. Amen

Lestu biblíuna og talaðu við Guð á hverjum degi!

